

Számológéppel gyökök ellen

dr. Szalkai István
Pannon Egyetem, Veszprém,
SZALKAI@ALMOS.UNI-PANNON.HU

2019.12.30.

Kivonat

Köztudottan "nem illik" irracionális egyenlőségeket, mint pl. $\sqrt{2} + \sqrt{5 - 2\sqrt{6}}$
 $\stackrel{?}{=} \sqrt{3}$ csak zsebszámológéppel kiszámolva "*bebizonyítani*". Az alábbiakban megmutatjuk, hogy bizonyos esetekben (mint a fenti példában) mégis "DE", vagyis *matematikai precízség* is elérhető zsebszámológépek (véges) számításai-
saival, sőt már megvalósult (komoly) alkalmazásokat is mutatunk a cikk végén.

HALADVANY-KIADVANY, 2019.12.30.
<http://www.math.bme.hu/~hujter/halad>

1. Bemelegítés

Racionális számok esetén működik-e a "zsebszámológép" módszer, például, az

$$\frac{5 + \frac{2}{3}}{\frac{4}{7} - \frac{1}{11}} \stackrel{?}{=} 11 + \frac{17}{37} + \frac{1}{3} . \quad (1)$$

egyenlőségénél? Hiszen ezek a törtek is végtelen tizedestörtek. Azonban az egyenlőség mindkét oldala *periodikus* tizedes tört, ezért számológéppel biztosan elég

$$2 \cdot \text{lkkt}(\text{nevezok}) + 2 \quad (2)$$

tizedesjegyig számolnunk (lehet, hogy kevesebb is elég) - ennek végig gondolása házi feladat.

Tekintsük most a bevezető példát:

$$\sqrt{2} + \sqrt{5 - 2\sqrt{6}} \stackrel{?}{=} \sqrt{3} . \quad (3)$$

Legelső ötletünk, hogy tekintjük a két oldal különbségét: legyen

$$\beta := \sqrt{2} + \sqrt{5 - 2\sqrt{6}} - \sqrt{3} \quad \stackrel{?}{=} 0 \quad (4)$$

és tüntessük el a gyököket:

$$\begin{aligned} \beta - \sqrt{5 - 2\sqrt{6}} &= \sqrt{2} - \sqrt{3} & / ( )^2 \\ \beta^2 + (5 - 2\sqrt{6}) - 2\beta\sqrt{5 - 2\sqrt{6}} &= 2 + 3 - 2\sqrt{6} , \\ \beta^2 - 2\beta\sqrt{5 - 2\sqrt{6}} &= 0 , \\ \beta^2 &= 2\beta\sqrt{5 - 2\sqrt{6}} & / ( )^2 \\ \beta^4 &= 4\beta^2 \cdot (5 - 2\sqrt{6}) = 20\beta^2 - 8\beta^2\sqrt{6} , \\ \beta^4 - 20\beta^2 &= -8\beta^2\sqrt{6} & / ( )^2 \\ \beta^8 - 40\beta^6 + 400\beta^4 &= 64 \cdot 6\beta^4 \\ \beta^8 - 40\beta^6 + 16\beta^4 &= 0 . \end{aligned}$$

Tehát: β gyöke egy egész együtthatójú polinomnak! Márpedig egy polinomnak véges sok gyöke van. Ha pedig a (nemnulla) gyökök 0 -től való távolságaira tudnánk egy ε alsó becslést adni (a polinom együtthatóinak ismeretében), akkor a számológépes módszer a következő lenne: kiszámoljuk β értékét (zseb)számológéppel, ε -nál pontosabban (több tizedesjegyre). Ha ez a numerikus érték ε alatt van, akkor biztosan állíthatjuk, hogy $\beta = 0$, és ez a módszer valóban matematikailag precíz! Az alábbiakban látni fogjuk, hogy ez valóban (már) járt út, tehát a valóság!

Kérjük az Olvasó türelmét és kitartását!

2. Algebrai számok

Mint láttuk, β speciális irracionális szám. Ebben a fejezetben pontosan meghatározzuk, hogy milyen (speciális) számokkal is foglalkozunk ebben a cikkben.

1. Definíció. $\mathbb{Z}$ = egész -, $\mathbb{Q}$ = racionális -, $\mathbb{R}$ = valós -, $\mathbb{C}$ = komplex számok halmaza. Legyen továbbá

$\mathbb{A}_{\mathbb{Z},\sqrt{}} := [\mathbb{Z} ; +, -, \cdot, \sqrt{}]$ azon komplex számok halmaza, amelyek felírhatók egész számok, három alapművelet (osztás nélkül) és tetszőleges gyökjelek segítségével,

$\mathbb{A}_{\mathbb{Q},\sqrt{}} := [\mathbb{Q} ; +, -, \cdot, \div, \sqrt{}]$ azon komplex számok halmaza, amelyek felírhatók racionális számok, négy alapművelet (osztás megengedett) és tetszőleges gyökjelek segítségével; ezeket a számokat **konstruálható számok** -nak hívjuk,

$$\mathbb{A}_{\mathbb{Z}[x]} := \left\{ p(x) \text{ gyökei} : p(x) \in \mathbb{Z}[x] , \text{ főegyüttható}^1 = \pm 1 \right\}$$

a ± 1 főegyütthatójú, egész együtthatós polinomok (komplex) gyökeinek halmaza,

$$\mathbb{A}_{int} := \mathbb{A}_{\mathbb{Z}[x]} , \text{ amely számokat } \underline{\text{algebrai egész számok}} \text{ -nak hívunk,}$$

$$\mathbb{A}_{\mathbb{Q}[x]} := \{ q(x) \text{ gyökei} : q(x) \in \mathbb{Q}[x] \}$$

a racionális együtthatós polinomok (komplex) gyökeinek halmaza,

$$\mathbb{A} := \mathbb{A}_{\mathbb{Q}[x]} , \text{ amely számokat } \underline{\text{algebrai számok}} \text{ -nak hívunk. } \square$$

2. Megjegyzés. i) Könnyen látható, hogy

$$\mathbb{A}_{\mathbb{Q},\sqrt{}} = [\mathbb{Z} ; +, -, \cdot, \div, \sqrt{}] , \quad (5)$$

vagyis csak egész számokból is fel tudjuk építeni a konstruálható számokat, az osztás felhasználásával.

ii) Az is nyilvánvaló, hogy bármely $q(x) \in \mathbb{Q}[x]$ racionális együtthatójú polinomot az együtthatók nevezőinek c legkisebb többszörösével szorozva a kapott polinom, $p(x) = c \cdot q(x)$ már egész együtthatójú, vagyis $\mathbb{Z}[x]$ -nek eleme. Ez azt jelenti, hogy a $\mathbb{Q}[x]$ -beli polinomok gyökeinek halmaza megegyezik a $\mathbb{Z}[x]$ -beli polinomok gyökeinek halmazával:

$$\mathbb{A}_{\mathbb{Q}[x]} = \{ p(x) \text{ gyökei} : p(x) \in \mathbb{Z}[x] \text{ (bármilyen főegyüttható)} \} .$$

A lényeges különbség $\mathbb{A}_{\mathbb{Q}[x]}$ és $\mathbb{A}_{\mathbb{Z}[x]}$ között az, hogy az $\mathbb{A}_{\mathbb{Z}[x]}$ -beli (egész együtthatójú) polinomok főegyütthatójáról megköveteljük, hogy pontosan ± 1 legyen. Később látni fogjuk, hogy ez nem öncélú megkülönböztetés. Az olyan polinomokat, melyek főegyütthatója éppen ± 1 , angolul **monic** polinomoknak nevezzük. (Nyilván $\mathbb{A}_{\mathbb{Q}[x]}$ -beli polinomok főegyütthatóira bármilyen egész vagy racionális számot előírhatunk, vagyis $\mathbb{A}_{\mathbb{Q}[x]}$ -ben ez lényegtelen kérdés.)

A fentiek szerint $\mathbb{A}_{\mathbb{Z}[x]} \subseteq \mathbb{A}_{\mathbb{Q}[x]}$ (lásd még az 3. Tételt), és a bevezetésben említett β szám $\mathbb{A}_{\mathbb{Z}[x]}$ -nak eleme. Továbbá [w A hu] és [w A en] -ben bőséges listákat találunk $\mathbb{A}_{\mathbb{Z}[x]}$ és $\mathbb{A}_{\mathbb{Q}[x]}$ elemeiről (algebrai és algebrai egész számokról), valamint $\mathbb{A}_{\mathbb{Q}[x]}$ -ba nem tartozó számokról. Például, bármely $r \in \mathbb{Q}$ racionális számra $\sin(r\pi)$ és $\cos(r\pi)$ is algebrai számok (elemei $\mathbb{A}_{\mathbb{Q}[x]}$ -nak).

iii) A fent definiált $\mathbb{A}_{\mathbb{Q},\sqrt{}}$ "konstruálható" számok halmaza nem azonos a "**kiszámítható**", vagy más néven "**rekurzív**" számok $\mathbb{K}$ halmazával. Ez utóbbi olyan valós számokat tartalmaz, amelyek valamely algoritmussal (számítógép programmal) tetszőleges pontossággal megadhatóak. Például π és e rekurzív de nem konstruálható számok, és nyilván $\mathbb{A}_{\mathbb{Q},\sqrt{}} \subsetneq \mathbb{K}$.

3. Tétel. i) $\mathbb{Z} \subsetneq \mathbb{A}_{\mathbb{Z},\sqrt{}} \subsetneq \mathbb{A}_{\mathbb{Z}[x]} \subsetneq \mathbb{A}_{\mathbb{Q}[x]} = \mathbb{A} \subsetneq \mathbb{K} \subsetneq \mathbb{C}$,

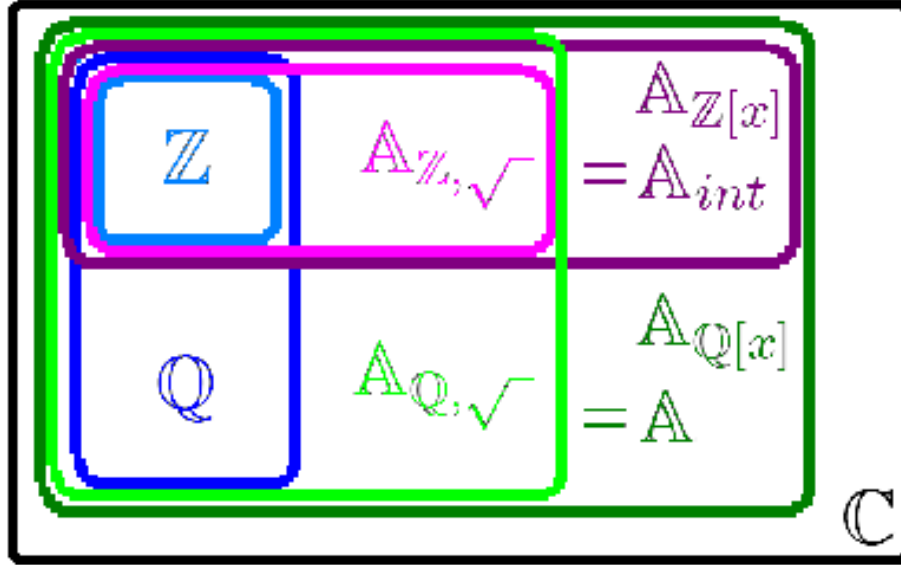
ii) $\mathbb{A}_{\mathbb{Z},\sqrt{}} \subsetneq \mathbb{A}_{\mathbb{Q},\sqrt{}} \subsetneq \mathbb{A}_{\mathbb{Q}[x]} = \mathbb{A}$,

iii) $\mathbb{Z}$, $\mathbb{A}_{\mathbb{Z},\sqrt{}}$ és $\mathbb{A}_{\mathbb{Z}[x]}$ gyűrűk (azaz zártak az összeadásra, kivonásra és szorzásra),

iv) $\mathbb{Q}$, $\mathbb{A}_{\mathbb{Q},\sqrt{}}$, $\mathbb{A}_{\mathbb{Q}[x]}$ és $\mathbb{K}$ testek (azaz zártak a négy alapműveletre). $\square$

4. Megjegyzés. A fenti i) és ii) összefüggéseket az alábbi ábra szemlélteti, sajnos $\mathbb{K}$ nem szerepel rajta. Az ábra nem "méretarányos", mert mindegyik $\mathbb{A}_*$ halmaz és $\mathbb{K}$ is megszámlálhatóak (vagyis ugyanannyi elemük van, mint $\mathbb{N}$ -nek), $\mathbb{C}$ pedig kontinuum számosságú.

A továbbiakban elsősorban az algebrai egészekkel ($\mathbb{A}_{int} = \mathbb{A}_{\mathbb{Z}[x]}$) foglalkozunk!

3. Mátrixok

Az egész- és racionális együtthatójú polinomok (kissé bonyolult) elmélete megoldja a gyök-számológép problémánkat, de érdekes módon az alábbi, mátrixos megközelítés kevesebb új elmélet megismerését igényli (de így is még egy kis figyelmet kérünk az Olvasótól). A legtöbb tétel bizonyítása is nagyon egyszerű, alább le is írjuk őket. Azonban az Olvasónak mégis azt javasoljuk, hogy első olvasatban hagyja ki ezeket a bizonyításokat, és ugorjon a következő fejezetre.

5. Állítás. Minden, csak egész számokat tartalmazó mátrix (vagyis $A \in \mathbb{Z}^{n \times n}$) karakterisztikus polinomja²⁾ egy egész együtthatós és főegyütthatója ± 1 (ú.n. "monic" polinom). $\square$

²⁾ **Definíció:** Egy (tetszőleges) $A \in \mathbb{R}^{n \times n}$ (vagy $A \in \mathbb{C}^{n \times n}$) mátrix **sajátértéke** $\lambda \in \mathbb{C}$ és **sajátvektora** $\vec{v} \in \mathbb{R}^n$, ha $\vec{v} \neq \vec{0}$ és $A\vec{v} = \lambda\vec{v}$. $\square$

Könnyen látható, hogy $\vec{v} \neq \vec{0}$ esetén szükségképpen $\det(A - \lambda \cdot E) = 0$, ahol E az egység-mátrix. Továbbá $\det(A - \lambda \cdot E)$ egy n -edfokú polinomja λ -nek, amit A **karakterisztikus polinomjának** nevezünk: $kar_A(\lambda) := \det(A - \lambda \cdot E)$. $\square$

6. Megjegyzés. Sajnos a *karakterisztikus polinom* pontos definíciója nem egyértelmű a szakirodalomban. Legtöbbször a

$$\text{kar}_A(x) := \det(A - x \cdot E) \quad (6)$$

definícióval találkozunk, ahol $A, E \in \mathbb{R}^{n \times n}$ és E az egységmátrix (pl. [w S hu], [w S en], [m Ch]), de nagyon sokszor a

$$\text{kar}_A^*(x) := \det(x \cdot E - A) \quad (7)$$

képlettel ([w Ch en], [w CM en], [m CM], [SE 2000]). A két definíció között nincs lényeges különbség, hiszen

$$\text{kar}_A^*(x) = (-1)^n \cdot \text{kar}_A(x) \quad , \quad (8)$$

tehát a két polinom együtthatói (előjeltől eltekintve) és gyökei (A sajátértékei) ugyanazok. A kétféle képlet keveredése, különösen egymásra hivatkozó honlapokon eléggé zavaró (pl. [m Ch] és [m CM]).

Az alábbiakban mindig jelöljük, hogy a " $\text{kar}_A(x)$ " vagy " $\text{kar}_A^*(x)$ " polinommal dolgozunk.

A következő összefüggés önmagában is érdekes, és a továbbiakban fontos lesz:

7. Állítás. Tetszőleges $c_0, \dots, c_{n-1}$ valós (vagy komplex) számok esetén az

$$A_{\vec{c}} := \begin{bmatrix} 0 & 0 & \dots & 0 & 0 & -c_0 \\ 1 & 0 & \dots & 0 & 0 & -c_1 \\ 0 & 1 & \dots & 0 & 0 & -c_2 \\ \dots & \dots & \dots & \dots & \dots & \dots \\ 0 & 0 & \dots & 1 & 0 & -c_{n-2} \\ 0 & 0 & \dots & 0 & 1 & -c_{n-1} \end{bmatrix} \in \mathbb{R}^{n \times n} \quad (9)$$

mátrix $\text{kar}_A^*(x)$ karakterisztikus polinomja éppen a

$$p_{\vec{c}}(x) = x^n + c_{n-1}x^{n-1} + c_{n-2}x^{n-2} + \dots + c_1x + c_0 \quad (10)$$

monic polinom, vagyis

$$\text{kar}_{A_{\vec{c}}}^*(x) = \det(x \cdot E - A_{\vec{c}}) = p_{\vec{c}}(x) \quad . \quad (11)$$

□

A (11) összefüggés miatt nevezik az $A_{\vec{c}}$ mátrixot a $p_{\vec{c}}(\lambda)$ polinom **kísérő mátrixának** (*companion matrix*, ld. pl. [m CM], [w CM en]). Az állítás igazolása teljes indukcióval nem nehéz (hasonló a Horner elrendezéshez).

Vegyük észre, hogy a csak egész számokból álló ($\mathbb{Z}^{n \times n}$ -beli) mátrixok karakterisztikus polinomjai is egész együtthatójúak, és a fenti állítás szerint *minden* monic polinom valamely $\mathbb{Z}^{n \times n}$ -beli mátrix karakterisztikus polinomja, és hasonló összefüggés igaz a racionális elemű mátrixok és polinomok között. Ezt a két észrevételt fogalmazzuk meg precízebben az alábbi definícióban és tételben.

8. Definíció. *Legyen*

$$\begin{aligned} \mathbb{A}_{\mathbb{Z},karpol} &= \{kar(A) \text{ gyökei} : A \in \mathbb{Z}^{n \times n}\} \\ &= \{A \text{ sajátértékei} : A \in \mathbb{Z}^{n \times n}\} \end{aligned} \quad (12)$$

és

$$\begin{aligned} \mathbb{A}_{\mathbb{Q},karpol} &= \{kar(B) \text{ gyökei} : B \in \mathbb{Q}^{n \times n}\} \\ &= \{B \text{ sajátértékei} : B \in \mathbb{Q}^{n \times n}\} \end{aligned} \quad (13)$$

ahol $\mathbb{Z}^{n \times n}$ és $\mathbb{Q}^{n \times n}$ az egész- illetve racionális elemű mátrixok halmaza. $\square$

9. Tétel.

$$\mathbb{A}_{\mathbb{Z},karpol} = \mathbb{A}_{\mathbb{Z}[x]} \quad \text{és} \quad \mathbb{A}_{\mathbb{Q},karpol} = \mathbb{A}_{\mathbb{Q}[x]}. \quad \square \quad (14)$$

A továbbiakban szükségünk lesz az alábbi technikai jelölésekre.

10. Definíció. *Legyen tetszőleges $n, b \in \mathbb{N}$ esetén*

$$\mathcal{M}(n, b) := \{A \in \mathbb{Z}^{n \times n} : |a_{i,j}| \leq b\} \quad (15)$$

az olyan $n \times n$ méretű mátrixok halmaza, amelyeknek minden eleme (abszolút értékben) legfeljebb b , és

$$\Lambda(n, b) := \{A \text{ sajátértékei} : A \in \mathcal{M}(n, b)\} \quad (16)$$

a fenti mátrixok (összes) sajátértékeinek (véges) halmazai. $\square$

Nyilván minden $n \in \mathbb{N}$ esetén

$$\bigcup_{b \in \mathbb{N}} \mathcal{M}(n, b) = \mathbb{Z}^{n \times n}, \quad (17)$$

és

11. Tétel.

$$\bigcup_{n, b \in \mathbb{N}} \Lambda(n, b) = \mathbb{A}_{\mathbb{Z}, karpol} = \mathbb{A}_{\mathbb{Z}[x]}. \quad \square \quad (18)$$

Fontos megjegyzés: Előrebocsájtjuk, hogy az alábbi 12., 14. és 15. Tételekben mindössze n és b , azaz a mátrix *mérete* és elemeinek *felső korlátja* szerepelnek, sőt azok is nagyon egyszerű képletekben, vagyis a kérdéses algebrai számhoz tartozó mátrix semmilyen további, bonyolultabb szerkezete vagy tulajdonsága nem szükséges, sőt maga a mátrix sem! Ez az elmélet egyik fő erénye!

12. Tétel. Minden $n, b \in \mathbb{N}$ és $\lambda \in \Lambda(n, b)$ esetén

$$|\lambda| \leq n \cdot b. \quad (19)$$

Bizonyítás. Legyen λ az A mátrix sajátértéke a $\vec{v}$ sajátvektorral. Tegyük fel, hogy

$$\|\vec{v}\|_2 = |\vec{v}| = \sqrt{\sum_{i=1}^n |v_i|^2} = 1, \quad (20)$$

akkor

$$\vec{v} \cdot (A\vec{v}) = \vec{v} \cdot \lambda \vec{v} = \lambda \quad (21)$$

és

$$|\lambda| = (\vec{v} \cdot A\vec{v}) = \left| \sum_{i=1}^n \sum_{j=1}^n a_{i,j} v_i v_j \right| \leq b \cdot \sum_{i=1}^n \sum_{j=1}^n |v_i v_j| \quad (22)$$

$$= b \cdot \left(\sum_{i=1}^n |v_i| \right) \cdot \left(\sum_{j=1}^n |v_j| \right) = b \cdot (\|\vec{v}\|_1)^2 \leq b \cdot (\sqrt{n} \cdot \|\vec{v}\|_2)^2 = b \cdot n. \quad (23)$$

mivel (a számtani és a négyzetes közepek közötti összefüggés alapján)

$$\frac{\|\vec{v}\|_1}{n} = \frac{1}{n} \sum_{i=1}^n |v_i| \leq \sqrt{\frac{1}{n} \sum_{i=1}^n |v_i|^2} = \frac{1}{\sqrt{n}} \|\vec{v}\|_2 \quad (24)$$

vagyis

$$\|\vec{v}\|_1 \leq \sqrt{n} \cdot \|\vec{v}\|_2 . \quad (25)$$

■

13. Megjegyzés. *A becslés éles, mert ha A összes eleme b , akkor az $\mathbf{1} := [1, \dots, 1]$ sajátvektorral $A\mathbf{1} = nb\mathbf{1}$ teljesül.*

14. Tétel. (Gyök-szétválasztási tétel) *Tetszőleges $n, b \in \mathbb{N}$ és $\lambda \in \Lambda(n, b)$, $\lambda \neq 0$ esetén*

$$|\lambda| \geq (n \cdot b)^{1-n} = \frac{1}{(nb)^{n-1}} . \quad (26)$$

Bizonyítás. Ha A többi nemnulla sajátértékei $\lambda_2, \dots, \lambda_t$ ($t \leq n - 1$), akkor a karakterisztikus polinom legutolsó nemnulla együtthatója éppen $\lambda \cdot \lambda_2 \cdot \dots \cdot \lambda_t$, de $A \in \mathbb{Z}^{n \times n}$ miatt ez az együttható egész szám, vagyis

$$|\lambda \cdot \lambda_2 \cdot \dots \cdot \lambda_t| \geq 1 \quad (27)$$

ahonnan 12. Tétel alapján

$$|\lambda| \geq \frac{1}{|\lambda_2 \cdot \dots \cdot \lambda_t|} \geq \frac{1}{(nb)^{n-1}} .$$

■

A fenti (26) alapján (elméletben) már meg is tudjuk oldani a bevezetésben említett "gyök vs. számológép" problémánkat: ha adott $\lambda \in \mathbb{A}_{\mathbb{Z}[x]}$ algebrai egész (!) számhoz meg tudjuk határozni n és b értékét, akkor (26) alapján kicsivel több, mint $\varepsilon = \frac{1}{(nb)^{n-1}} + 1$ (tizedesjegy) pontossággal kell kiszámolnunk λ értékét ahhoz, hogy eldöntsük: $\lambda = 0$ avagy $\lambda \neq 0$.

Már "csak" az a kérdés, hogy hogyan találunk λ -hoz megfelelő n -et és b -t? (Sajnos az (26) egyenlőtlenségben szereplő alsó becslés általában nagyon kicsi, vagyis a $\frac{1}{(nb)^{n-1}} + 1$ -nél nagyobb pontosságú számolás várhatólag nem zsebszámológéppel, hanem számítógép-programokkal, néhány percnyi-órai futással fog történni.)

15. Tétel. Legyenek $n, n_1, n_2, k, b, b_1, b_2 \in \mathbb{N} \setminus \{0\}$ tetszőleges nemnulla természetes számok, $\alpha, \beta \in \mathbb{C}$ komplex számok. Ekkor

o) ha $k \in \mathbb{Z}$ (egész) akkor $k \in \Lambda(1, |k|)$,

i) ha α gyöke egy egész együtthatós monic polinomnak (főegyütthatója 1), melynek minden együtthatója abszolút értékben legfeljebb b , akkor $\alpha \in \Lambda(n, b)$,

ii) ha $n_1 \leq n_2$ és $b_1 \leq b_2$ akkor $\Lambda(n_1, b_1) \subseteq \Lambda(n_2, b_2)$,

iii) ha $\alpha \in \Lambda(n, b)$ akkor $-\alpha, \bar{\alpha} \in \Lambda(n, b)$ ("mínusz" α és α komplex konjugáltja),

iv) ha $k \in \mathbb{N} \setminus \{0\}$ (pozitív egész) és $\gamma \in \Lambda(n, b)$ akkor $\sqrt[k]{\gamma} \in \Lambda(k \cdot n, b)$,

v) ha $\alpha_1 \in \Lambda(n_1, b_1)$ és $\alpha_2 \in \Lambda(n_2, b_2)$ akkor $\alpha_1 \cdot \alpha_2 \in \Lambda(n_1 \cdot n_2, b_1 \cdot b_2)$,

vi) ha $\alpha_1 \in \Lambda(n_1, b_1)$ és $\alpha_2 \in \Lambda(n_2, b_2)$ akkor $\alpha_1 + \alpha_2 \in \Lambda(n_1 \cdot n_2, b_1 + b_2)$.

Bizonyítás. o) Nyilván a $[k]$ (1×1 mátrix) karakterisztikus polinomja $x - k$, amelynek gyöke k .

i) következik a 7. Állítás (9) mátrixából.

ii) Könnyen igazolható, hogy tetszőleges $A \in \mathbb{R}^{n_1 \times n_1}$ mátrix összes sajátértéke az $\begin{bmatrix} A & \mathbf{0}_1 \\ \mathbf{0}_2 & \mathbf{0}_3 \end{bmatrix} \in \mathbb{R}^{n_2 \times n_2}$ négyzetes mátrixnak is sajátértéke, ahol $\mathbf{0}_1, \mathbf{0}_2, \mathbf{0}_3$ megfelelő méretű mátrixok, b növelésének hatása pedig nyilvánvaló.

iii) Könnyen belátható, hogy ha α gyöke a

$$p(x) = x^n + c_{n-1}x^{n-1} + c_{n-2}x^{n-2} + \dots + c_1x + c_0$$

polinomnak, akkor

$$(-1)^n (-\alpha)^n + (-1)^{n-1} c_{n-1} (-\alpha)^{n-1} + (-1)^{n-2} c_{n-2} (-\alpha)^{n-2} + \dots - c_1 (-\alpha) + c_0 = 0$$

és

$$\bar{\alpha}^n + \overline{c_{n-1}} \cdot \bar{\alpha}^{n-1} + \overline{c_{n-2}} \cdot \bar{\alpha}^{n-2} + \dots + \overline{c_1} \cdot \bar{\alpha} + \overline{c_0} = \bar{0}.$$

iv) Ha γ gyöke a fenti $p(x)$ polinomnak, akkor $(\sqrt[k]{\gamma})^k = \gamma$ miatt

$$(\sqrt[k]{\gamma})^{k \cdot n} + c_{n-1} (\sqrt[k]{\gamma})^{k \cdot (n-1)} + c_{n-2} (\sqrt[k]{\gamma})^{k \cdot (n-2)} + \dots + c_1 (\sqrt[k]{\gamma})^k + c_0 = 0. \quad (28)$$

v) és vi) bizonyítása sajnos igényli a mátrixok *Kronecker (tenzor) szorzatát* (lásd például [m K], [w K hu] vagy [SE 2000]). A bizonyítás vázlatát a Függelékben közöljük. ■

Mint nemsokára látni fogjuk, a fenti tételben kapott n és b számok eléggé nagyok, és a (26) egyenlőtlenség is nagyon nagy pontosságot igényel, ezért hasznos lesz még a következő kis eredmény is:

16. Állítás. *Tetszőleges $a, b \in \mathbb{N}$ számokra*

$$\sqrt{a \cdot b} \in \Lambda(2, \max\{|a|, |b|\}) \quad (29)$$

Bizonyítás. Az $A := \begin{bmatrix} 0 & b \\ a & 0 \end{bmatrix}$ mátrix eleme $\mathcal{M}(2, \max\{|a|, |b|\})$ -nak, karakterisztikus polinomja $\text{kar}_A(x) = \det(A - x \cdot E) = \det \begin{bmatrix} -x & b \\ a & -x \end{bmatrix} = x^2 - ab$, melynek gyökei $\pm\sqrt{a \cdot b}$, tehát valóban $\pm\sqrt{a \cdot b} \in \Lambda(2, \max\{|a|, |b|\})$. ■

17. Megjegyzés. $k = -1$ esetén a (28) polinomot x^n -el megszorozva ismét egy egész együtthatós polinomot kapunk, azonban a főegyüttható c_0 lesz, ami nem feltétlenül 1. Ez azt mutatja, hogy ha γ algebrai szám vagy akár algebrai egész ($\gamma \in \mathbb{A}_{\mathbb{Q}[x]}$ vagy $\gamma \in \mathbb{A}_{\mathbb{Z}[x]}$), akkor $\frac{1}{\gamma} \in \mathbb{A}_{\mathbb{Q}[x]}$ de nem feltétlenül $\frac{1}{\gamma} \in \mathbb{A}_{\mathbb{Z}[x]}$, és ugyanez igaz γ bármely racionális kitevőjű hatványára.

4. Egy-két példa

Kezdjük régi ismerősünkkel:

$$\beta = \sqrt{2} + \sqrt{5 - 2\sqrt{6}} - \sqrt{3} \in \Lambda(?, ?) \quad (30)$$

A (15) tételt többször alkalmazzuk:

$2 \in \Lambda(1, 2)$, így $\sqrt{2} \in \Lambda(2, 2)$, hasonlóan $\sqrt{3} \in \Lambda(2, 3)$ és $\sqrt{6} \in \Lambda(2, 6)$, tehát $2\sqrt{6} \in \Lambda(2, 12)$ és $5 - 2\sqrt{6} \in \Lambda(2, 17)$ és $\sqrt{5 - 2\sqrt{6}} \in \Lambda(4, 17)$, végül

$$\beta \in \Lambda(2 \cdot 4 \cdot 2, 2 + 17 + 3) = \Lambda(16, 22). \quad (31)$$

Tehát a 14.Tétel (26) egyenlőtlensége alapján: ha $\beta \neq 0$, akkor

$$|\beta| \geq (16 \cdot 22)^{-15} \approx 6.3 * 10^{-39}, \quad (32)$$

vagyis 40 – 45 (pontos) tizedesjegy már matematikailag is precízen dönti el a $\beta = 0$ kérdést! (A számításokat az Olvasókra hagyjuk.)

A 16. állítást is felhasználva javíthatjuk a fenti becsléseket (a részletek házi feladat): $\beta \in \Lambda(16, 16)$, ami által megkövetelt pontosság (32) helyett $|\beta| \geq (16 \cdot 16)^{-15} \approx 7.5 \cdot 10^{-37}$. Ha még azt is észrevesszük, hogy $5 - 2\sqrt{6}$ gyöke az $x^2 - 10x + 1$ polinomnak (lásd az alábbi 18. állítást), akkor kapjuk, hogy $5 - 2\sqrt{6} \in \Lambda(2, 10)$, amivel megint csökkenthetjük a megkövetelt pontosságot:

$$|\beta| \geq (16 \cdot 15)^{-15} \approx 2 \cdot 10^{-36} . \quad (33)$$

Gyakorlásképpen kiszámolhatjuk még, hogy például

$$\gamma := \sqrt{7} \cdot \sqrt[3]{5 - \sqrt{2}} \in \Lambda(12, 49) . \quad (34)$$

A MATHEMATICA programcsomag "*Recognize*" parancsa bármilyen γ algebrai számhoz (gyökös kifejezéshez) megkeres egy egész együtthatójú polinomot, amelynek γ gyöke (a cikkünk elején ismertetett "gyök-eltüntető" számításhoz hasonlóan), persze nem mindig a legkisebb fokszámmal és a legkisebb abszolút értékű együtthatókkal. A legegyszerűbb esetre mi is találhatunk egy megfelelő ilyen polinomot:

18. Állítás. *Tetszőleges $a, b, c \in \mathbb{Z}$ egészszámok esetén a $\delta = a - b\sqrt{c}$ szám kielégíti a*

$$\delta^2 - 2a\delta + (a^2 - b^2c) = 0 \quad (35)$$

egyenletet.

Bizonyítás. $\delta - a = -b\sqrt{c}$ miatt $(\delta - a)^2 = b^2c$, rendezés után (35) teljesül.

■

5. Alkalmazások

A számítógépek elterjedésével, a nagy pontosságú közelítő számítások mindennaposá válásával egyidőben mind a matematikai, mind a mérnöki munkában szükséges nem csak a közelítés pontossága, hanem a tényleges matematikai egyenlőség kérdése is.

Elsősorban a kiszámítható geometriában (computable geometry) használják, aminek (számomra) legszebb példája Bozóki Sándor - Tsung-Lin Lee - Rónyai Lajos

[BLR 2015] cikke, amiben John Edensor Littlewood 1968-ban megjelent sejtését igazolták: lehetséges *hét* (elegendően hosszú) azonos átmérőjű hengert elhelyezni a térben úgy, hogy mindegyik érintse mindegyiket.

További alkalmazásokat és kutatásokat találunk még a [BFMS 1999], [LPT 1997], [L 1992a], [L 1992b], [L 1994], [S] és [Y] művekben, még komolyabb művek [HS 2012] és [S 1986], de ismételten kiemeljük, hogy a (jelenlegi) módszerek exponenciálisan ("rettenetesen") sok tizedes jegy pontosságot követelnek.

Lovász László [LL 1986] klasszikus művének 37-40. oldalain is foglalkozik az algebrai számok közelítésének problémájával.

Ingyenes programokat találunk a [BBBO] és [GMP] címeken.

6. Irodalom

[BBBO] **Batut,C., Belabas,K., Bernardi,D., Cohen,H., Olivier,M.:** *PARI-GP*, <http://hasse.mathematik.tu-muenchen.de/ntsw/pari/Welcome>

[BFMS 1999] **Burnikel,C., Fleischer,R., Mehlhorn,K., Schirra,S.:** *Efficient exact geometric computation made easy*, Proc. 15'th Annual Symp. Comp. Geom, ACM Press, 1999, 341-350.

[BLR 2015] **Bozóki Sándor, Tsung-Lin Lee, Rónyai Lajos:** *Seven mutually touching infinite cylinders*, Computational Geometry 48 (2015), 87 - 93.

[F 1996] **Fallat,S.:** *Algebraic integers and tensor products of matrices*, Crux. Math. 22 (1996), 341-343.

[GMP] GMP home page: <http://www.gnu.org/software/gmp/gmp.html>

[HS 2012] **Hauenstein,J.D., Sottile,F.:** *Algorithm 921: "alphaCertified", Certifying Solutions to Polynomial Systems*, ACM Trans. Math. Softw. 38, 4, Article 28 (August 2012), DOI = 10.1145/2331130.2331136 , <http://doi.acm.org/10.1145/2331130.2331136>

[m Ch] **Weisstein, Eric W:** *Characteristic Polynomial*, From MATHWORLD - A Wolfram Web Resource, <http://mathworld.wolfram.com/CharacteristicPolynomial.html>

[m CM] **Rowland, Todd:** *Companion Matrix*, From MATHWORLD - A Wolfram Web Resource, created by Eric W. Weisstein, <http://mathworld.wolfram.com/CompanionMatrix.html>

[m K] **Weisstein, Eric W.:** *Kronecker Product*, From MATHWORLD - A Wolfram Web Resource, <http://mathworld.wolfram.com/KroneckerProduct.html>

[L 1992a] **Landau,Susan:** *A note on Zipple denesting*, J.Symb.Comput. 13(1992), 41-45.

[L 1992b] **Landau,Susan:** *Simplification of nested radicals*, SIAM J.Comput. 21 (1992), 85-110.

[L 1994] **Landau,Susan:** *How to tangle with a nested radical*, Math. Intelligencer, 16 (1994), 49-55.

[LL 1986] **László Lovász:** *An Algorithmic Theory of Numbers*, SIAM 1986.

[LPT 1997] **Liotta,G., Preparata,F.P., Tamassia,R.:** *Robust proximity queries: An illustration of degree-driven algorithm design*, Proc. 13'th Annual Symp. comp. Geom., ACM Press, 1997, 156-165.

[S] **Seel,M.:** LEDA, <http://www.mpi-sb.mpg.de/LEDA/>

[S 1986] **Smale,S.:** *Newton's method estimates from data at one point*, in R.E. Ewing, K.I. Gross, C.F. Martin (Eds.): *The Merging of Disciplines: New Directions in Pure, Applied, and Computational Mathematics*, Springer, New York, 1986, pp. 185-196.

[SE 2000] **Edward R. Scheinerman:** *When close enough is close enough*, American Math. Monthly 2000, June-July, 489-499.

[w A hu] **Wikipédia:** *Algebrai szám*, https://hu.wikipedia.org/wiki/Algebrai_szám

[w A en] **Wikipedia:** *Algebraic number*, https://en.wikipedia.org/wiki/Algebraic_number

[w Ch en] **Wikipedia:** *Characteristic polynomial*, https://en.wikipedia.org/wiki/Characteristic_polynomial

[w CM en] **Wikipedia:** *Companion matrix*, https://en.wikipedia.org/wiki/Companion_matrix

[w K hu] **Wikipédia:** *Kronecker szorzat*, <https://hu.wikipedia.org/wiki/Kronecker-szorzat>

[w K en] **Wikipedia:** *Kronecker product*, https://en.wikipedia.org/wiki/Kronecker_product

[w S hu] **Wikipédia:** *Sajátvektor_és_sajátérték*, https://hu.wikipedia.org/wiki/Sajátvektor_és_sajátérték

[w S en] **Wikipedia:** *Eigenvalues and Eigenvectors*,
https://en.wikipedia.org/wiki/Eigenvalues_and_eigenvectors

[17] [Y] **Yap,C.:** *Exact geometric computation* page: <http://cs.nyu.edu/exact/>

7. Függelék

A 15.Tétel v) és vi) pontjainak bizonyítása.

19. Definíció. Az $A = [a_{i,j}] \in \mathbb{R}^{m \times n}$ és $B \in \mathbb{R}^{k \times \ell}$ mátrixok **Kronecker (tenzor) szorzata** ([m K], [w K hu])

$$A \otimes B := \begin{bmatrix} a_{1,1}B & a_{1,2}B & \dots & a_{1,n}B \\ a_{2,1}B & a_{2,2}B & \dots & a_{2,n}B \\ \dots & \dots & \dots & \dots \\ a_{m,1}B & a_{m,2}B & \dots & a_{m,n}B \end{bmatrix} \in \mathbb{R}^{mk \times n\ell} . \quad \square \quad (36)$$

Könnyen ellenőrizhető, hogy $\mathbf{v} \in \mathbb{R}^n$ és $\mathbf{w} \in \mathbb{R}^\ell$ esetén

$$(A \otimes B)(\mathbf{v} \otimes \mathbf{w}) = (A\mathbf{v}) \otimes (B\mathbf{w}) . \quad (37)$$

Legyen $\alpha \in \Lambda(n_1, b_1)$ és $\beta \in \Lambda(n_2, b_2)$, azaz $A\mathbf{v} = \alpha\mathbf{v}$ és $B\mathbf{w} = \beta\mathbf{w}$ (és $A \in \mathcal{M}(n_1, b_1)$, $B \in \mathcal{M}(n_2, b_2)$).

v) (37) alapján

$$(A \otimes B)(\mathbf{v} \otimes \mathbf{w}) = (A\mathbf{v}) \otimes (B\mathbf{w}) = \alpha\mathbf{v} \otimes \beta\mathbf{w} = \alpha\beta(\mathbf{v} \otimes \mathbf{w}) \quad (38)$$

vagyis $\alpha\beta \in \Lambda(n_1n_2, b_1b_2)$.

vi) Legyen

$$C := A \otimes E_{n_2} + E_{n_1} \otimes B \quad (39)$$

ahol $E_{n_1} \in \mathbb{R}^{n_1 \times n_1}$ és $E_{n_2} \in \mathbb{R}^{n_2 \times n_2}$ egységmátrixok, tehát $C \in \mathcal{M}(n_1n_2, b_1 + b_2)$.
Ekkor

$$C(\mathbf{v} \otimes \mathbf{w}) = (A\mathbf{v}) \otimes \mathbf{w} + \mathbf{v} \otimes (B\mathbf{w}) = \alpha(\mathbf{v} \otimes \mathbf{w}) + \beta(\mathbf{v} \otimes \mathbf{w}) = (\alpha + \beta)(\mathbf{v} \otimes \mathbf{w}) \quad (40)$$

vagyis $\alpha\beta \in \Lambda(n_1n_2, b_1 + b_2)$.

□